

โดยเหตุที่การจำหน่ายยาแผนโบราณที่มีโฆษณาสามัญประจำบ้านแผนโบราณต้องขายโดยผู้ได้รับอนุญาต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต โดยมีผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนโบราณประจำอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงส่วนใหญ่จึงไม่สามารถที่จะจำหน่ายยาแผนโบราณดังกล่าวได้ เพราะการขายตรงต้องมีการนำสินค้าไปจำหน่าย ณ สถานที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงานของผู้บริโภคหรือของผู้อื่น หรือสถานที่อื่นที่มีใช้สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระโดยผ่านผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง จึงเป็นการขายนอกสถานที่ที่กำหนดในใบอนุญาต นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง ซึ่งส่วนใหญ่มิได้เป็นผู้รับอนุญาตให้ขายยาแผนโบราณและมิได้เป็นผู้ประกอบการโรคศิลปะแผนโบราณ และไม่เข้าข่ายยกเว้นอื่นที่ให้ขายยาแผนโบราณได้ จึงเกิดอุปสรรคในการขายตรงยาแผนโบราณ ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจการขายตรงยาแผนโบราณ ตลอดจนการควบคุมผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง ในการขายตรงยาแผนโบราณ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้บริโภคและสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ธุรกิจดังกล่าว

จากการศึกษาพบว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับกับธุรกิจการขายตรง
 ยาแผนโบราณที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับการขายตรงยาแผนโบราณทำให้เป็น
 อุปสรรคในการประกอบธุรกิจ และไม่สามารถควบคุมกำกับดูแลธุรกิจขายตรงยาแผน-
 โบราณได้เพียงพอ จึงควรมีมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมควบคู่ไปกับการกำกับ
 ดูแลการขายตรงยาแผนโบราณเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับประโยชน์สูงสุด
 และเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการธุรกิจขายยาแผนโบราณยิ่งขึ้น โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ
 ของกฎหมายให้ขายตรงยาแผนโบราณนอกสถานที่ได้ การคุ้มครองผู้บริโภคโดยการ
 กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจขายตรง และผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงให้
 เปิดเผยข้อมูลที่จำเป็น เพื่อให้ผู้บริโภคตรวจสอบได้โดยง่าย และกำหนดให้ผู้ได้รับ
 อนุญาตให้ขายตรงยาแผนโบราณ ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ขายยาแผนโบราณ โดย
 ยาแผนโบราณที่นำวิธีขายตรงมาใช้มิได้แต่เฉพาะยาแผนโบราณทั่วไป ส่วนยาแผนโบราณ
 ที่เป็นยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ ไม่อนุญาตให้มีการขายตรง กำหนดโทษในกรณี
 โฆษณาขายยาโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายให้มีโทษจำคุกเพื่อปรามไม่ให้มีการโฆษณา
 สรรพคุณยาแผนโบราณเกินความจริงและในกรณีเกิดความเสียหายขึ้นเนื่องจากการ
 บริโภคยาแผนโบราณ ให้การพิจารณาพิพากษาให้พ้นความรับผิดในมูลละเมิดตกแก่ฝ่าย
 ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ผู้จำหน่ายอิสระ หรือตัวแทนขายตรงยาแผนโบราณ โดย
 กำหนดเป็นข้อสันนิษฐานความผิด นอกจากนี้ ควรกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในการ
 ควบคุมการจำหน่ายยาแผนโบราณโดยวิธีการขายตรงให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะ-
 กรรมการอาหารและยาเพียงองค์กรเดียว เพื่อป้องกันมิให้มีการหลีกเลี่ยงในการปฏิบัติ
 หน้าที่ โดยอ้างว่า องค์กรอื่นมีอำนาจควบคุมกำกับดูแลการขายตรงยาแผนโบราณ
 เช่นเดียวกัน

The sales of traditional medicines, which are not classified as household traditional medicines, require a dispensing permit. Also, the premises for the sales must be specified in the permit and a licensed traditional medicine physician must be available on the premises during the time for the sales. As a result, the independent sellers or the direct sales representatives cannot make any kind of sales of traditional medicines because the direct sale of traditional medicines must be offered at the consumers' residences or offices or any other places which are not establishments ordinarily engaged in trading through independent sellers or direct sales representatives.

The sales in this manner can be considered to be sales outside the establishment specified in the permits. In addition, there is a problem related to the independent sellers and the direct sales representatives since they are

unlicensed sellers of traditional medicines, and they are not licensed traditional medicine practitioners or qualified for the sales of traditional medicines under the exceptions to the regulations. All of these problems are obstacles to the business of direct sales of traditional medicines. The objective of this thesis is to investigate the obstacles to the business of direct sales of traditional medicine as well as to determine ways to control the independent sellers or direct sales representatives of traditional medicines with a view to providing safety to the consumers and to creating confidence in the business of traditional medicine.

The study reveals that the existing laws governing the direct sales of traditional medicines do not correspond to the current business of direct sales of traditional medicines. Therefore, the laws are inadequate to genuinely control the direct sales of traditional medicines. For this reason, there should be some new legal measures not only to promote the sales of traditional medicines, but also to give the utmost benefit to the consumers and at the same time to create fairness to the business operators of traditional medicines. The laws should be revised to allow the sales of traditional medicines to be conducted outside the authorized establishments. The business operators of traditional medicines, the independent sellers and the direct sales representatives should be required to disclose the description of the medicines and the consumers should have free access to such information.

Only the authorized individuals should be permitted to engage in direct sales of traditional medicines. However, the medicines that are

included in the direct sales should be medicines for general purposes.

Traditional medicines that are dangerous and restricted should not be sold by direct sales. Exaggerated advertisements of the quality of the medicine should be punishable by imprisonment for the suppression overstatements. In the event the consumers sustain any injuries from taking the traditional medicines, the burden of proof of fault should be placed on the business operators of the direct sales, the independent sellers or the direct sales representatives of traditional medicines. These people should be presumed guilty until proven innocent. The Office of Food and Drugs should be the only responsible agency assigned to control the direct sales of traditional medicines. Such an action would prevent the Office of Food and Drugs from denying that it is not the only agency responsible for controlling the sales of traditional medicines.